

Ur. mekaniska. På senare delen av 1800-talet förekom mest de så kallade dalaklockor vilka voro rätt stora, de stod på golvet och räckte upp till taket i rummet. De var vackert målade, och hade säker gång, slagverket hade god klang men olika ljud på olika ur. De var lodur med fjädra och två lod. som drogs upp med en vev loden vägde 5-6 kg på styck. räckte inte tyngden hängdes en gammal häsko på lodet. Klockan ställdes vid en vägg, så att man kunde se hur mycket hon var, om man befans i olika delar i rummet.

Hansfaderen drog upp den en gång i veckan samt skötte den i övrigt. Här i K. Strö. Östra gåinge skulle finnas en gammal dalaklocka som verket var av enbart trä, kunde visa tiden utmärkt, men fins inte mer.

Sen 1900 års början fins många olika slag av klockor både med lod och fjädrar.

N. No.
152

Fickur. På 1890-talen eller senare var det inte många manliga och ännu mindre kvinnliga som ägde en klocka bland allmänheten. Familjefadern var nog den ende som var ägare till fickur (lommoklocka) på den tiden. Han förvarade den under arbetet utomhus i vänstra västfickan, om natten hängde han den på ett spik eller en krok på väggen vid sängen, där frun eller dotter hade hängt en liten virkad vacker penta med många färjer. Den drags med nyckel en gång om dygnet.